

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΤΟΣ Α΄.-ΤΟΜΟΣ Α΄.

(Ὅτι ἐστὶ περὶ τοῦ ἄν ὀσιωτέρου ἀνθρώπου
βουλευσάτω ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ
τῶν αὐτοῦ οἰκείων. (Πλάτ. Θιάγης.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Κ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

—
1879

βωσιν τῆς κατὰστέως τῶν ὑποβρυχίων τορπιλλῶν, τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται πρὸς ὑπερέπιτιν τῶν λιμένων καὶ τῶν κόλπων ἐν γένει, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἔκρηξις προέρχεται ἐξ ἀπλῆς ἐπα φῆς. Ἔνωσθόν ὅτι τὰ ἐπὶ τούτων πειράματα συνήθως ἐγένοντο διὰ λεπτῶν ἐπιτημονικῶν συρμάτων διερχομένων τὰς τορπίλλας μέχρι τοῦ ἐναύτηματος αὐτῶν καὶ δι' ἐνός γαλβανομέτρου καὶ ὑπερβολὴν ταχυκινήτου. Ὁ πλοίαρχος Εἰνοῦ ἀντικαθίστησι τὸ μέχρι τοῦδε παραδελεχμένον πείραμα διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, ἢ κυριότερον εἰπεῖν προτίθησι καὶ ἕτερον μέσον δι' οὗ ἐπιτυχῶνεται ἡ δοκιμασία διὰ τοῦ ἤχου. Ἐπὶ τούτῳ ἐφοδίσσε ἐκάστην τορπίλλην δι' ἐνός τηλεφώνου τελειμένου τριουτοτρόπως, ὥστε ὁ ἡχηρὸς δίσκος νὰ κῆται ἐπὶ ὀριζοντίου ἐπιπέδου. Ἀνωθεν δὲ τοῦ δίσκου τούτου εἰσι τεταγμένα κατὰ σειρὰν μικρὰ τινὰ βάρη κινητὰ, τὰ ὁποῖα εἰς ἐκάστην κίνησιν τῆς τορπίλλης παραξενοῦσι δὴνησιν τοῦ δίσκου, μεταδίδουσιν ἰδικίτερὴν τινὰ ἤχον, τὸν ὁποῖον δέχεται τὸ τηλεφῶνον.

Οὕτω ἐκάστη τορπίλλη εἰδοποιεῖ αὐτὴ ἢ ἰδίᾳ τὴν κατάστασιν ἐν ἣ εὐρίσκεται. Ἐν περιπτώσει δὲ, καὶ ἢν ἐσλάβῃ, μένει σιωπηλὴ ὁ δὲ ἐφορῶν αὐτὴν ἐργάτης μετὰ βεβαιότητος δύναται τότε νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὴν πρὸς ἐπιδιόρθωσιν.

Τὰ τηλεφῶνα συνδέονται διὰ τῶν συνήθων συρμάτων τῶν ἐν χρήσει διὰ τὰς τορπίλλας· κατ' οὐδένος δὲ τρόπου ἀντίκειται ἡ χρῆσις αὐτῶν εἰς τὰ διὰ τῶν ἡλεκτρικῶν συρμάτων πειράματα. Ἡ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς τοποθέτησις ἐνός μόνου τηλεφώνου, ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς κατάστασεως πολλῶν τορπιλλῶν. Ὁ ἐφευρετὴς τοῦ συστήματος τούτου ἐδοκίμασεν ἐπίτης νὰ μεταχειρισθῇ τὸ μικρόφωνον, ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχεν τῶν αὐτῶν, οἷων διὰ τοῦ τηλεφώνου ἀποτελεσμάτων.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Διηγήματα καὶ Ὁμηρον καὶ τοὺς τραγικοὺς πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ὑπὸ Π. Π. Οἰκονόμου διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις προτύπου σχολείου. Τυπογραφεῖον «Παλαμίδης» 1878.

Ἀπὸ τῶν γράνων τοῦ Πλάτωνος ὁ Ὁμηρος ἐξωρίσθη ἐκ τῶν σχολείων τοῦ λαοῦ ὡς ἀνεγνωστικὸν βιβλίον. Ἐν μέρει εἶχε βεβαίως ὁ Πλάτων δίκαιον. Ἐπιστολῶν τοῦ Ὁμήρου ἀπκντῶσιν ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα προσέκρουον

εἰς τὸ ἠθικὸν συναίσθημα καὶ εἰς τὴν περὶ Θεῶν ἰδέαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἄλλ' ἡ ἐξορία δὲν ἦτο καὶ ἡ ὀρθὴ θεραπεία. Χάριν τῶν ὀλίγων ἐπεισοδίων, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο χωρὶς βλάβην τοῦ ὅλου νὰ ποκοπῶσι, ἐστερήθη ὁ λαὸς ἐνός τῶν ὠφελιμωτάτων καὶ τερπνοτάτων καὶ διδασκτικωτάτων βιβλίων, περὶ οὗ ὁ Ὅρατιος μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἔγραψεν ἐν *Epist.* I. 2 πρὸς τινὰ τῶν φίλων του. «Ἀνέγνωσα πάλιν ἐν Πραϊνέστῳ τὸν ἀοιδὸν τῶν ἐν Τροίᾳ μαχῶν ἐκεῖνον, ὅστις καταληπτότερον καὶ καλλίτερον λέγει ἡμῖν τί καλόν, τί αἰσχρόν, τί ὠφέλιμον, τί βλαβερόν ἢ οἱ ἠθικολόγοι Χρῦσιππος καὶ Κράντωρ». Καὶ ὅμως ἂν καὶ ἡ ἀξία τοῦ βιβλίου εἴνε προφανῆς, οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἐσκέφθη νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν θέσιν του τὸν Ὅμηρον. Τὸ πρῶτον ἤδη ὁ κ. Π. Π. Οἰκονόμου κληροδοτεῖ εἰς τὴν νεολαίαν τῆς πατρίδος τοῦ σύγγραμμα μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ μεγάλῃς ἐπιμελείας ἐρκενισμένον κατὰ τὸ πλεῖστον μὲν μέρος ἐκ τοῦ Ὁμήρου, περιέχον δὲ καὶ τινὰ ἐκ τῶν τραγικῶν. Ἐξ αὐτοῦ ἀπεκλείσθη πᾶν ὅ,τι δὲν περιεῖχεν ἐν ἑαυτῷ στοιχεῖον μορφώσεως. Ἡ λέξις εἴνε καλὴ καὶ εὐστοχος, αἱ περίοδοι μικραί. Ὁ συγγραφεὺς προσεπέθηκε νὰ διατηρήσῃ τὸ ὕψος καὶ τὴν ἀπλότητα τοῦ πρωτοτύπου καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι κατὰ μέγα μέρος ἐπέτυχε. Διὸ συσταίνομεν τοῦτο θερμῶς εἰς τοὺς Ἕλληνας διδασκάλους.

* *
*

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ ὑπὸ Π. Βεργωτῆ. — Τὸ μικρὸν τοῦτο βιβλιαρίον, ὅπερ ὁ εὐπαίδευτος κ. Βεργωτῆς πρὸ δύο ἐτῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐξέδωκεν, εἴνε ἀξίον πολλῆς προσοχῆς καὶ μελέτης. Ὁ κ. Βεργωτῆς ἐν τῷ μικρῷ τούτῳ βιβλίῳ του ἐκφέρει κρίσεις καὶ σκέψεις ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ, καὶ πραγματεύεται α') περὶ τῆς ἀνατροφῆς τοῦ παιδός, ἣτις γίνεται διὰ τοῦ οἴκου, τοῦ σχολείου καὶ τῆς ἐκκλησίας, β') περὶ τοῦ σχολείου, οὗ τὴν κατάστασιν εὐρίσκει παρ' ἡμῖν κακίστην, καὶ φέρει στατιστικὴν τινὰ (ἐσφαλμένην ἐν τισὶ) τῶν σχολείων τῆς Γερμανίας καὶ Ἀμερικῆς καὶ οἰκτεῖρει τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ ἡμιμάθειαν, γ') περὶ δημοδιδασκάλου, οὗ ἐξαίρει τὸ ἐπάγγελμα, ἐκτραγοῦει τὴν ἐλαινὴν του θέσιν, καὶ ὡς φάρμακον σωτήριον ἀνευρίσκει τὰς διδασκαλοσχολάς· δ') περὶ διδασκαλοσχολῶν, ἅτινας θεωρεῖ ὡς τὰ δυναμόμετρα τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐθνῶν· ε') περὶ μεθόδου, ἐνθα προτείνει τὴν παραστατικὴν, τὴν ἐξηγοῦσαν τὰ πράγματα δι' αἰσθητῶν ἀντικειμένων καὶ μέσων· ς') περὶ γλώσσης, ἐνθα ὑπέρμαχος τῆς δημοτικῆς ἐπεξέρχεται δριμύς κατὰ τῶν λογιωτάτων, τῶν ζητούντων νὰ ἐπαναφέρωσι τὴν ἀρχαίαν· ζ') περὶ βιβλίων, η') περὶ ὠραίου καὶ θ') περὶ Γυμναστικῆς.